

ת"פ (נצרת) 58702-03-23 - מדינת ישראל המחלקה לחקירת שוטרים נ' נג'יב עאסלה

ת"פ (נצרת) 58702-03-23 - מדינת ישראל ע"י המחלקה לחקירת שוטרים נ' נג'יב עאסלה ע"שלומו נצרת
ת"פ (נצרת) 58702-03-23
מדינת ישראל ע"י המחלקה לחקירת שוטרים

נגד

נג'יב עאסלה ע"י

עו"ד תמי אולמן

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

[26.12.2024]

כב' השופטת הבכירה, דלית שרון-גרין

החלטה

לפניי בקשה לעיון מחדש בהחלטתי מיום 01.12.2024 (להלן: "ההחלטה המקורית"), שבה נדחתה בקשת המבקש לחזרה מהודיה לפי סעיף 153 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ";).

מבוא והשתלשלות דיונית

1. ביום 26.03.2023 הוגש נגד המבקש כתב אישום שבמסגרתו יוחסה לו עבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. ביום 26.09.2023 כפר המבקש, באמצעות ב"כ כוחו, בעובדות כתב האישום, והתיק נקבע לשמיעת הראיות.
3. ביום 10.06.2024, במהלך ישיבת ההוכחות שנקבעה בתיק, ולאחר שמיעת אחד מעדי התביעה וחקירתו הנגדית, הודיעו הצדדים על הסדר טיעון. על פי הסדר הטיעון הודה המבקש בעובדות כתב אישום מתוקן אשר גם הוא ייחס לו עבירה של תקיפה סתם. עוד הוסכם במסגרת הסדר הטיעון כי בטרם הרשעה יופנה המבקש לשירות המבחן אשר יבחן את שאלת הרשעתו. המשיבה הצהירה כי היא תבחן את עמדתה לעניין הרשעה לאחר קבלת התסקיר וברוחו, כי המלצות התסקיר יישקלו על ידה באופן חיובי, וכי תסקיר חיובי יכלול נטילת אחריות, הבנת הפגיעה והבנת הפסול במעשים. כן הוסכם כי יוגש תצהיר נפגע עבירה וכי המבקש יחויב בפיצוי למתלונן.

4. בעקבות הודאתו במסגרת הסדר הטיעון, קבעתי כי המבקש בצע את העבירות, והדיון נדחה לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן.

5. ביום 16.06.2024 הגישה ההגנה בקשה להתיר למבקש לחזור בו מהודאתו (להלן: "הבקשה המקורית").

6. בהחלטתי בפתקית מיום 17.06.2024 קבעתי כי הבקשה תדון לאחר שהמבקש יצרף את עמדת המשיבה. בסופו של דבר, הגיבה המשיבה על הבקשה ביום 04.11.2024. יצוין כי בתגובת המשיבה נכתב בין היתר כי "...עד ליום זה לא התבקשה תגובת המאשימה על ידי המבקש, וכעת אנו נדרשים לבקשה".
7. בהחלטתי המקורית מיום 01.12.2024 דחיתי את הבקשה. בין היתר, נכתב בהחלטה: "זאת ועוד, במקרה דנן יש להביא בחשבון גם את העובדה כי ההגנה לא עשתה כל מאמץ להגיש את הבקשה בצירוף עמדת המשיבה במשך חודשים לא מעטים (ואולי אף יש רגליים לסברה כי היא זנחה את הבקשה). כך יוצא, שאם במועד שבו הוגשה הבקשה היתה נכונה טענת ההגנה כי 'טרם הגיע שלב תסקיר שירות מבחן', הרי שכעת אפשר שהיא אינה תקפה עוד".
8. ביום 03.12.2024 הוגשה הבקשה שבפניי לעיון מחדש בהחלטה. טיעוני הצדדים
9. ב"כ המבקש טענה בכתב ובעל פה כי המשיבה הטעתה את בית המשפט בתגובתה לבקשה המקורית. הסניגורית טענה כי עולה ממערכת "נט המשפט" שהחלטת בית המשפט מיום 17.06.2024 נצפתה על ידי ב"כ המשיבה בו ביום ב-3 הזדמנויות שונות, וכי היה על המשיבה להגיב לבקשה. זאת ועוד, בניגוד לאמור בתגובת המשיבה, בסמוך לאחר ההחלטה, פנתה מזכירת ב"כ המבקש למזכירות המשיבה כדי לבקש את תגובתה ונמסר לה כי "הענין בטיפול". ביום 30.09.2024 נעשתה פניה נוספת ממזכירות ב"כ המבקש אל מזכירות המשיבה אליה צורף העתק הבקשה והחלטת בית המשפט, ועל כך נענתה "העברתי לפרקליטה הילה אדלמן". פניה נוספת נעשתה ביום 04.11.2024, ולבקשת מזכירות המשיבה נשלח שוב העתק של הבקשה והחלטת בית המשפט באמצעות פקס. הסניגורית טענה כי מהאמור עולה כי דווקא המשיבה היא אשר "גררה רגליה".
- עוד נטען, בהתייחס לקביעת בית המשפט בהחלטה המקורית בעניין כלליות טענת הטעות ועמימותה, כי יש לקיים דיון במעמד הצדדים על מנת להביא בפני בית המשפט את התמונה המלאה בטרם תנתן החלטה סופית.
- הסניגורית הוסיפה וטענה כי הבקשה היא כנה ואמתית, כי המניע לה אינו טקטי, וכי המבקש פנה לבית המשפט ארבעה ימים לאחר הודאתו, פרק זמן קצר שאפשר לו לערוך חשבון נפש ולהגיע למסקנה כי הוא אינו מוכן להודות בדברים שלא בצע. כן נטען כי עד לרגע זה טרם זומן המבקש לפגישה עם שירות המבחן. בנסיבות אלה, לטענת הסניגורית, זכותו של המבקש לנהל את משפטו.

10. ב"כ המשיבה טען כי אין בסיס חוקי להליך של "עיון חוזר" במקרה דנא. נטען כי עד לפני שהועברה לפרקליטה הילה אדלמן לא נעשתה כל פניה מצד ב"כ המבקש, ובעקבות פניה זאת אכן הגיבה המשיבה. ב"כ המשיבה טען כי נוכח החלטת בית המשפט, היה על ב"כ המבקש לבקש את תגובת המשיבה, והיא אינה יכולה להסתמך על העובדה כי התיק נצפה ב"נט המשפט" על ידי המשיבה.
- עוד חזר ב"כ המשיבה על האמור בתגובה לבקשה המקורית, והטעים כי לא צורף תצהיר של הנאשם, כי עד תביעה מרכזי העיד בצורה מהימנה וללא כל אינטרס נגד הנאשם.
- דין והכרעה
11. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להדחות.
12. אדרש תחילה לעניין הסמכות. ההחלטה שלא להתיר למבקש לחזור מהודאתו היא החלטת ביניים בהליך הפלילי. בפסיקה נקבע לא אחת כי בית המשפט אינו כבול בהחלטות ביניים מעין אלה, ורשאי הוא לעיין בהן מחדש (ראו בג"ץ 4318/95 מדינת ישראל נ' השופט פיזם ואח', פ"ד מט(3) 702 (1995), בג"ץ 2291/06 דוד אפל נ' בית המשפט השלום בתל אביב-יפו, פס' 5 (26.03.2006), בג"ץ 11341/05 אשר לוי נ' הסניגוריה הציבורית הארצית, פס' 4 (15.06.2006), בג"ץ 10149-06 רס עובדות נ' בית משפט שלום באר שבע, פס' 3 (10.12.2006); בש"פ 1057/11 יאיר בלילתי נ' מדינת ישראל - פמ"מ (13.02.2011)), אף אם אין זו דרך המלך.
13. עם זאת, לגופו של עניין, מצאתי כי טיעוני המבקש אינם מצדיקים את שינוי ההחלטה. אפרט; עילת הפגם ברצון
14. לעניין עילת הפגם ברצון, כתבתי בהחלטתי המקורית כי כלל לא הוברר במה באה לידי ביטוי בפועל הטעות שהמבקש טען לה, וכי טענותיו של המבקש בהקשר זה הן לקוניות וכלליות; כי טענותיו של המבקש אינן מצביעות על לחצים בלתי סבירים או פסולים; כי המבקש היה מיוצג לאורך ההליך הפלילי וכי הוא קיבל את ההחלטה במהלך הפסקה במהלך דיון הוכחות, לאחר שמיעת עדותו של אחד מעד התביעה, כשבמהלך הפסקה זו היה לו זמן ניכר לשקול את הדברים ולהתייעץ עם מי מטעמו; כי המבקש לא הגיש תצהיר שיניח את התשתית העובדתית לבקשתו.
15. בטענות המבקש במסגרת הבקשה לעיון מחדש אין כדי להשליך על נימוקים אלה. אכן במסגרת הבקשה לעיון מחדש טענה ב"כ המבקש בהתייחס לעילה זו כי "המבקש יטען כי יש לקיים דיון במעמד הצדדים על-מנת להביא בפני כב' ביהמ"ש 'התמונה המלאה' בטרם תינתן החלטה סופית בבקשתו". דא עקא, בפועל, גם במסגרת הדיון במעמד הצדדים לא הובררה טענת הטעות, ואף לא הוגש תצהיר.

16. ודוקו, הטענות הקונקרטיות שהועלו על ידי ב"כ המבקש במהלך הדיון במעמד הצדדים התייחסו ל"חשבון הנפש" של המבקש ולהחלטתו בעקבות זאת ש"אני לא מוכן להודות בדברים אותם לא עשיתי". מדובר, אפוא, בחזרה על טענת החרטה, שהועלתה עוד בבקשה המקורית. העילה הרלוונטית לבחינת טענת החרטה היא עילת הרצון הכן להביא לחשיפת האמת, ובמסגרת עילה זו היא אף נדונה בהחלטת המוקדמת, ולא עילת הפגם ברצון. עילת הרצון הכן להביא לחשיפת האמת
17. המבקש טען, כאמור, כי בנגוד לרושם שעלה מתגובת המשיבה לבקשה המקורית, בפועל המשיבה היא שגררה רגליים, בעוד שהמבקש פעל בשלב מוקדם לקבלת תגובתה. כן טען המבקש כי עד למועד זה טרם זמן לפגישה עם שירות המבחן, כך שמצב הדברים "הוקפא" למעשה.
18. חרף האמור, ועל אף העובדה כי אכן נדרשתי לעניינים אלה בין יתר נימוקי להחלטת המוקדמת, אני סבורה כי התמונה העובדתית השונה שמציגה ב"כ המבקש אינה מצדיקה להתיר לנאשם לחזור מהודאתו מכוח העילה של רצון כן להביא לחשיפת האמת.
19. כפי שנקבע בפסיקה, הנטל להוכיח את התקיימות אחת העילות לחזרה מהודאה, ולהוכיח כי החזרה מהודאה לא נובעת מרצון להרוויח רווחים דיונים פסולים הוא על המבקש ומדובר בנטל כבד (ע"פ 2251/21 אנואר אבו עראר נ' מדינת ישראל, פס' 15 (15.12.2021)).
20. המבקש לא עמד בנטל האמור, ובפרק הזמן הקצר שעבר מעת ההודאה אין די לצורך זה. אכן, הגשת הבקשה זמן קצר לאחר שנתנה ההודאה, מצמצמת את החשש מפני תכסיסות ומניפולציה. עם זאת, גם בשלב הקודם לגזר הדין, היתר לחזור מהודאה פותח פתח למהלכים טקטיים, כגון התשת עדים וכיוצ"ב (ע"פ 6028/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 11 (20.3.2014)). דברים אלה יפים לענייננו, שבו בעקבות הודאת המבקש, שוחררו לביתם יתר עדי התביעה שהתייצבו לשיבת ההוכחות שהתקיימה ביום 10.06.2024.
21. זאת ועוד, כפי שנקבע בפסיקה בסוגיית הנטל שעל המבקש, הטוען לעילת גילוי האמת העובדתית "חייב לפרט מהי אותה האמת ולפרוש לפני בית המשפט את סיפור המעשה ואת פרטיה של גירסת החפות שלו, ללא כחל ושרק" (ע"פ 8777/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 13 (29.10.2019)), וכי "רצוי הוא עד מאוד כי נאשם המגיש בקשה לחזרה מהודאה יניח את התשתית העובדתית לבקשתו זו באמצעות תצהיר, שכן בהעדר תצהיר שבו הוא מתחייב לומר את האמת ושבו הוא קושר את עצמו לגירסה עובדתית קונקרטית ומחייבת, אמינותו תהא מוטלת בספק" (שם, פס' 14).
22. גם מטעמים אלה אין לומר, אם כן, כי המבקש עמד בנטל המוטל עליו. כך כפירתו של המבקש בכתב האישום המקורי כללה הכחשה כללית בלבד של הסטירה למתלונן; הוא לא הציג גרסה עובדתית קונקרטית כאמור במסגרת בקשתו לחזור מהודאה; ממילא מובן כי גם לא הגיש תצהיר הקושר אותו בצורה מחייבת לגרסה זו.
23. סכמו של דבר, ונוכח כל האמור, אני דוחה את הבקשה לעיון מחדש בהחלטת מיום 01.12.2024. משכך, אני חוזרת ומורה לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם, ולהתייחס במסגרתו גם לסוגיית ההרשעה. לבקשת שירות המבחן, ובהתאמה ליומן בית המשפט, יידחה הדיון לקבלת התסקיר ולשמיעת טיעוני הצדדים לעונש ליום 25.03.25, שעה 10.30.
- המזכירות תעביר ההחלטה לשירות המבחן, אשר יאשר קבלת החלטה זו עד ליום 30.12.24, ויגיש את תסקירו עד ליום 18.03.25.
- המזכירות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים ותזמנם לדיון.
- ניתנה היום, כ"ה כסלו תשפ"ה, 26 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.